

ΘΕΑΤΡΟ: «NAMASTE!»

Η κωμωδία του Κωνσταντίνου Οδυσσέως σε σκηνοθεσία του Χρίστου Ζάνου ολοκλήρωσε την καλοκαιρινή της περιοδεία και προσγειώθηκε στη σκηνή του Διόνυσου ως εναρκτήριο έργο της χειμερινής σεζόν του θεάτρου, κάτι που δεν συμβαίνει συχνά, λόγω συνειδητά «στοχευμένης» αισθητικής και θεματικής των καλοκαιρινών παραγωγών. Το έργο αντέχει τη δοκιμασία του κλειστού χώρου και του χειμερινού κοινού. Η τείνουσα να γίνει τηλεοπτικό και θεατρικό κλισέ κατάσταση με ξένη/ ξένο οικιακή/ό βοηθό και

οικογένεια ντόπιων με τα άξια σάτι-  
ρας φερσίματα στο «Namaste!» είναι  
ιδωμένη από μια διαφορετική οπτική  
γωνιά. Στο στερεότυπο «ταπεινός  
Ινδός υπηρέτης» μόνο το Ινδός ισχύ-  
ει, κατά τα άλλα ο γιος εκατομμυ-  
ριούχου με докторά στη φιλοσοφία  
και εραστής της κόρης του σπιτιού  
είναι το εύρημα του συγγραφέα και  
το εργαλείο του για το ξεσκέπασμα  
της ρατσιστικής νοοτροπίας, του  
αδικαιολόγητου συμπλέγματος  
ανωτερότητας, της απελπιστικά  
λειψής εικόνας του έξω κόσμου των  
Κυπρίων. Στο καλοδουλεμένο θέμα  
ξеноφοβίας ο συγγραφέας προσθέτει  
και το θέμα της ομοφοβίας, δοσμένο,  
κατά την άποψή μου, με λιγότερο  
ενδιαφέρον. Η παράσταση είναι  
σκηνοθετικά καλά οργανωμένη, με  
κωμικά ενεργό σύνολο, με κύριο κό-  
σμημα τη δημιουργική κωμικότητα  
του Μιχάλη Σοφοκλέους.

**NONA ΜΟΛΕΣΚΗ**